AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (ötödik tanács)

2004. május 28.*

A T-253/03. sz. ügyben,

az **Akzo Nobel Chemicals Ltd** (székhelye: Surrey [Egyesült Királyság])

az **Akcros Chemicals Ltd** (székhelye: Surrey)

(képviselik őket: C. Swaak és M. Mollica ügyvédek)

felpereseknek,

támogatják őket:

a **Council of the Bars and Law Societies of the European Union** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviseli: J. Flynn QC),

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten** (székhelye: Hága [Hollandia], képviseli: O. Brouwer ügyvéd

és

a **European Company Lawyers Association (ECLA)** (székhelye: Brüsszel, képviselik: M. Dolmans, K. Nordlander ügyvédek, és J. Temple-Lang solicitor)

beavatkozók,

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: R. Wainwright és C. Ingen-Housz, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

a **European Council on Legal Affairs** által — az ügyvédi titoknak („legal professional privilege") a Szerződés [81]. és [82]. cikkének végrehajtásáról szóló, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (Első rendelet a Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról, HL 13., 1962.2.21., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) 14. cikke (3) bekezdésének megfelelően elrendelt vizsgálat keretében lefoglalt egyes iratokra történő alkalmazása iránti kérelmet elutasító C (2003) 1533 végleges határozat megsemmisítése iránti kérelemre vonatkozó jelen ügyben a felperesek kereseti kérelmének támogatására — benyújtott beavatkozási kérelme tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(ötödik tanács),

tagjai: P. Lindh elnök, R. García-Valdecasas és J. D. Cooke bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

meghozta a következő

Végzést

1 2003. január 30-án a Bizottság a Szerződés [81]. és [82]. cikkének végrehajtásáról szóló, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (Első rendelet a Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról, HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) 14. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadta C (2003) 85/4 határozatot (továbbiakban: 2003. január 30-i határozat), amely többek között az Akzo Nobel Chemicals Ltd-t és az Akcros Chemicals Ltd-t (továbbiakban: a felperesek), valamint a leányvállalataikat arra kötelezi, hogy vessék alá magukat egy, a lehetséges versenyellenes magatartás bizonyítékait kutató vizsgálatnak. 2003. február 10-én a Bizottság — szintén a 17. rendelet 14. cikkének (3) bekezdése alapján — elfogadta a C (2003) 559/4 határozatot (továbbiakban: a 2003. február 10-i határozat), amely módosította a 2003. január 30-i határozatot.

2 A fent említett határozatok alapján 2003. február 12-én és 13-án a felperesek Ecclesben (Manchester, Egyesült Királyság) található irodáiban megtörtént a helyszíni vizsgálat. A vizsgálat folyamán a Bizottság tisztviselői számos iratról másolatot készítettek. Ezen eljárás során a felperesek képviselői jelezték a Bizottság tisztviselőinek, hogy egyes iratokra valószínűleg kiterjed az ügyvédi titok. A szóban

forgó iratok vizsgálatakor öt irattal kapcsolatban nézeteltérés keletkezett; ezeket kétféleképpen kezelték. Két irat esetleges védettsége tekintetében a Bizottság tisztviselőinek a helyszínen nem sikerült végleges döntést hozniuk. Tehát másolatot készítettek róluk, és a másolatokat egy lepecsételt borítékba tették, amelyet a vizsgálat befejeztével magukkal vittek. Ami a három másik vitatott iratot illeti, a Bizottság vizsgálatért felelős tisztviselője úgy ítélte meg, hogy azokat nem védi az ügyvédi titok, következésképpen másolatot készített róluk, és a másolatokat az ügyiratokhoz csatolta anélkül, hogy lepecsételt borítékban elkülönítette volna.

3 2003. február 17-én a felperesek levelet juttattak el a Bizottsághoz, amelyben ismertették azokat az indokokat, amelyek alapján szerintük ezt az öt iratot ügyvédi titok védi. 2003. április 1-jei levelében a Bizottság tájékoztatta a felpereseket, hogy a 2003. február 17-i levelükben előadott érvek nem teszik lehetővé olyan következtetés levonását, amely szerint az érintett iratokat valóban ügyvédi titok védi. Ugyanebben a levélben a Bizottság azonban jelezte a felpereseknek, hogy két héten belül észrevételeket tehetnek ezen előzetes határozattal kapcsolatban, a határidő lejárta után pedig a Bizottság végső határozatot fogad el.

4 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 11-én benyújtott keresetlevelével a felperesek keresetet indítottak, lényegében a 2003. február 10-i és szükség szerint a 2003. január 30-i bizottsági határozat megsemmisítése tárgyában, amely határozatok arra kötelezték ezeket a társaságokat és leányvállalataikat, hogy vessék alá magukat a szóban forgó vizsgálatnak (a T-125/03. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság ügy).

5 2003. május 8-án a 17. rendelet 14. cikkének (3) bekezdése alapján a Bizottság meghozta a C (2003) 1533 végleges határozatot (továbbiakban: a 2003. május 8-i határozat). E határozat 1. cikkében a Bizottság elutasította a felperesek arra irányuló

kérelmét, hogy visszakapják a vitatott iratokat, illetve, hogy a Bizottság igazolja a birtokában lévő ezen iratok valamennyi másolatának megsemmisítését. A 2003. május 8-i határozat 2. cikkében a Bizottság egyébként jelezte azon szándékát, hogy kinyitja a két iratot tartalmazó lepecsételt borítékot.

6 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. július 4-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján keresetet indítottak a 2003. május 8-i határozat megsemmisítése iránt.

7 A 2003. július 30-án benyújtott kérelmével a Council of Bars and Law Societies of the European Union (az Európai Unió Ügyvédi Kamaráinak Tanácsa, a továbbiakban: CCBE), 2003. augusztus 7-én benyújtott kérelmével az Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (továbbiakban: a Holland Ügyvédi Kamara), 2003. augusztus 8-i kérelmével pedig a European Company Lawyers Association (Társasági Jogászok Európai Egyesülete, továbbiakban: az ECLA) kérte, hogy a felperesek kereseti kérelmének támogatása érdekében beavatkozhasson a perbe. Az ötödik tanács elnökének 2003. november 4-i végzése megengedte a CCBE, a Holland Ügyvédi Kamara és az ECLA beavatkozását.

8 2003. november 26-án a European Council on Legal Affairs (képviselik: I. Forrester QC és J. Killick ügyvéd) saját, valamint tagjai nevében beavatkozási kérelmet nyújtott be a felperesek kereseti kérelmének támogatására.

9 Kérelmében a beavatkozni kívánó úgy érvelt, hogy jól megalapozott jogos érdeke fűződik a jogvita kimeneteléhez, minthogy ezen ügy kimenetele befolyásolja tagjai mindennapi munkáját. A beavatkozni kívánó kiemelte, hogy ez az ügy lehetővé teszi az Elsőfokú Bíróság számára, hogy ismét megvizsgálja a Bíróságnak a 155/79. sz., AM & S kontra Bizottság ügyben 1982. május 18-án hozott ítéletében (EBHT 1982., 1575. o.) megállapított elveket, és különösen, hogy újraértékelje az ügyvédi titok

terjedelmének, valamint az ügyvédi titok elvének tiszteletben tartását biztosító megfelelő eljárási biztosítékok kérdését. A beavatkozni kívánó megállapítja, hogy ezek a kérdések jelentős hatással vannak a vállalati jogászok és a nem európai uniós kamarai tagsággal rendelkező független jogászok szerepére. E tekintetben akként érvel, hogy ő az európai vállalati jogászok érdekeit képviseli, és célja a tagok érdekeinek a védelme.

10 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 116. cikke 1. §-a első bekezdésének megfelelően a beavatkozási kérelmet kézbesítették a feleknek.

11 2003. december 18-án benyújtott beadványukban a felperesek úgy ítélték meg, hogy a beavatkozni kívánó nyilvánvalóvá tette az ezen ügy rendezésében való érdekeltségét, és kérték az Elsőfokú Bíróságot, hogy engedje meg a beavatkozást. Egy ugyanaznap benyújtott külön beadványukban az ügynek a beavatkozni kívánóval szembeni bizalmas kezelését kérték.

12 2003. december 9-én benyújtott beadványában a Bizottság nem emelt kifogást ezen beavatkozási kérelem ellen. A Bizottság azt kérte az Elsőfokú Bíróságtól, hogy a beavatkozni kívánót kötelezze a Bizottság beavatkozási kérelemmel összefüggésben felmerült költségeinek megfizetésére. Egy ugyanaznap benyújtott külön beadványában a Bizottság kifejtette, hogy nem kér bizalmas kezelést a beavatkozni kívánóval szemben.

13 2004. január 7-én benyújtott észrevételeiben a CCBE azt állította, hogy a beavatkozási kérelem elfogadhatatlan, minthogy a beavatkozni kívánó nem felel meg sem a magánszemélyekkel, sem a tagjai érdekvédelmét célzó reprezentatív

egyesületekkel szemben támasztott feltételeknek. A CCBE úgy ítélte meg, hogy a beavatkozni kívánó voltaképpen magánszemélyek csoportja, és hogy nem közvetlen és aktuális érdeke, hanem a felmerült jogalapokkal kapcsolatos egyszerű érdeke fűződik a jogvita eldöntéséhez. Végül a CCBE úgy ítélte meg, hogy ezen ügy megoldása nem befolyásolhatja a beavatkozni kívánó tagjainak helyzetét.

14 A többi beavatkozó nem emelt kifogást ezen beavatkozási kérelem ellen.

15 Az eljárási szabályzat 116. cikke 1. §-a harmadik albekezdésének megfelelően az ötödik tanács elnöke a tanács elé terjesztette a beavatkozási kérelmet.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

16 A Bíróság alapokmánya 40. cikkének második bekezdése alapján — amely ugyanezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése értelmében az Elsőfokú Bíróságra is alkalmazandó — az Elsőfokú Bírósághoz előterjesztett jogvitákban a beavatkozás joga nemcsak a tagállamokat és a Közösség intézményeit illeti meg, hanem minden olyan egyéb személyt is, aki igazolja, hogy jogos érdeke fűződik a jogvita kimeneteléhez.

17 Elsősorban megjegyzendő, hogy a beavatkozni kívánó európai székhelyű nagy társaságok alkalmazásában álló vállalati jogászokat tömörítő, nem bejegyzett, jogalanyiság nélküli egyesület.

18 Ebben a tekintetben az Elsőfokú Bíróság kiemeli, hogy ha a jogalanyiság nélküli egységek beavatkozása elfogadható is, azért rendelkezniük kell — legalább korlátozott mértékben — a jogalanyiságot megalapozó alapvonásokkal, különösen autonómiával és felelősséggel (a Bíróság 41/73., 43/73–48/73., 50/73., 111/73., 113/73. és 114/73. sz., Générale sucrière és társai kontra Bizottság ügyben 1973. december 11-én hozott végzésének [EBHT 1973., 1465. o.] 3. pontja). Márpedig az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a beavatkozni kívánó az alapítók egyszerű informális döntése alapján jött létre, nincs alapszabálya, és nem más, mint információ- és tapasztalatcserére, valamint a tagjait érdeklő kérdések megvitatására alkalmas fórum.

19 Ennélfogva azt a következtetést kell levonni, hogy a beavatkozni kívánó nem rendelkezik a fent idézett, Générale sucrière és társai kontra Bizottság ügyben hozott végzés értelmében vett jogalanyiságot megalapozó minimális alapvonásokkal.

20 Mindenesetre megállapítandó, hogy a beavatkozni kívánó 25 tagból áll, akik 25 társaságot képviselnek. A beavatkozni kívánó minden egyes tagjának az a feladata, hogy az őt alkalmazó társaságnak szakvéleményt adjon az európai versenyjogról és más jogi kérdésekről.

21 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az olyan reprezentatív egyesületek beavatkozása megengedett, amelyeknek célja az, hogy tagjaikat megvédjék a tagokat érintő elvi kérdéseket felvető ügyekben (a Bíróság elnöke által a C-151/97. P(I). és C-157/97. P(I). sz., National Power és PowerGen ügyben 1997. június 17-én hozott végzés [EBHT 1997., I-3491. o.] 66. pontja és a C-151/98. P. sz., Pharos kontra Bizottság ügyben 1998. szeptember 28-án hozott végzés [EBHT 1998., I-5441. o.]

6. pontja, valamint az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-13/99. R. sz., Pfizer kontra Tanács ügyben 1999. március 22-én hozott végzés [az EBHT-ban nem tették közzé] 15. pontja és a T-53/01. R. sz., Poste Italiane kontra Bizottság ügyben 2001. május 28-án hozott végzés [EBHT 2001., II-1479. o.] 51. pontja). Különösen akkor lehet megengedni egy egyesület beavatkozását, ha az az érintett ágazatban jelentős számú aktív szereplőt képvisel, céljai magukban foglalják a tagok érdekképviseletét, az ügy felvethet az érintett ágazat működését érintő elvi kérdéseket, és így a tagok érdekeit nagymértékben érintheti az abban az ügyben hozott ítélet, amelybe az egyesület beavatkozna (ebben az értelemben lásd az Elsőfokú Bíróság T-87/92. sz., Kruidvat kontra Bizottság ügyben 1993. december 8-án hozott, az Yves Saint Laurent Parfums SA beavatkozási kérelmét elutasító végzésének [EBHT 1993., II-1375. o.] 14. pontját).

22 Márpedig az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a beavatkozni kívánó nem olyan reprezentatív egyesület, amelynek célja a belső jogászoknak a fent említett ítélkezési gyakorlat értelmében vett érdekvédelme. Mivel a beavatkozni kívánó tagjainak létszáma mindössze 25 fő, nem lehet az érintett ágazatban aktív szakemberek elég jelentős képviselőjének tekinteni. Ugyanakkor, mivel a beavatkozni kívánónak nincsen alapszabálya, lehetetlen ellenőrizni, hogy célja valóban a tagok érdekvédelmének biztosítása-e.

23 Mivel a beavatkozni kívánó tagjainak lehetséges egyéni érdekeltségéről van szó, elég megállapítani, hogy a megtámadott határozat nem érinti őket közvetlenül, minthogy nem vonatkozik közvetlenül a beavatkozni kívánó által képviselt társaságokra. Ennélfogva a beavatkozni kívánó tagjainak nem lehet közvetlen és aktuális érdeke a jelen ügyben megsemmisíteni kért határozat sorsával kapcsolatban, csupán a felhozott jogalapokkal kapcsolatos egyszerű érdekkel rendelkeznek (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott, National Power és PowerGen ügyben hozott végzés 53. pontját).

24 Az előző megállapításokat figyelembe véve azt a következtetést kell levonni, hogy a beavatkozni kívánó nem igazolta, hogy a Bíróság alapokmánya 40. cikkének második bekezdése értelmében jogos érdeke fűződik a jogvita kimeneteléhez.

25 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság elutasítja a beavatkozási kérelmet.

A költségekről

26 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 1. §-a szerint a költségekről az eljárást befejező ítéletben vagy végzésben kell határozni. Minthogy az SBL tekintetében a jelen végzéssel az eljárás befejeződik, határozni kell a beavatkozási kérelmével összefüggésben felmerült költségekről.

27 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A beavatkozni kívánót, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját, valamint a Bizottság jelen beavatkozási eljárással kapcsolatban felmerült költségeinek viselésére. Minthogy a felperesek és a beavatkozók ebben a tekintetben nem terjesztettek elő kérelmet, maguk viselik költségeiket.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

meghozta a következő végzést:

1) A European Council on Legal Affairs beavatkozási kérelmét elutasítja.

2) A felperesek által előterjesztett azon kérelemről, amelyben az ügy European Council on Legal Affairs előtti bizalmas kezelését kérik, nem kell dönteni.

3) A European Council on Legal Affairst kötelezi a saját, valamint a Bizottság beavatkozási eljárással kapcsolatban felmerült költségeinek viselésére.

4) A felperesek és a beavatkozók maguk viselik a beavatkozási eljárással kapcsolatban felmerült költségeiket.

Luxembourg, 2004. május 28.

H. Jung

hivatalvezető

P. Lindh

elnök